

СЕКЦІЯ 18. НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАХИСТУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ТА УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ПЕДАГОГА ЯК ОСНОВА ПРОФІЛАКТИКИ ДИТЯЧОГО ТРАВМАТИЗМУ

Астахова М.С.

ХНПУ імені Г. С. Сковороди

«Харківська академія неперервної освіти», м. Харків

Входження України до світового економічного простору характеризується пошуками шляхів послідовного реформування всіх галузей життя суспільства, серед яких особливе місце за своєю значимістю посідає система освіти, яка має стати головним “фундаментом” сучасної культури, науки, техніки, духовного і матеріального виробництва, а також стійкого розвитку соціуму.

У зв’язку з означеним освіта покликана перетворитися на пріоритетний чинник формування суспільного інтелекту, національної свідомості народу, створення здорового суспільства, а також покликана взяти на себе роль національного ресурсу оновлення суспільного життя, роль механізму управління соціальним розвитком та безпекою.

Ідеї збереження та зміцнення здоров’я кожного громадянина, його безпеки певною мірою привертали увагу суспільства у різні періоди його розвитку. На сучасному етапі, коли Україна входить у новий період становлення усіх сфер соціального розвитку, проблема формування культури безпеки підростаючого покоління повинна стати домінуючою як у поведінці кожної людини, так і в системі освіти в цілому.

Сьогодні як керівні кадри, так і педагоги навчальних закладів повинні вважати пріоритетним завданням своєї роботи вироблення в учнів відповідального ставлення до власного здоров’я та здоров’я оточуючих як до найвищих суспільних і національних цінностей, виховання здорового способу життя та культури поведінки у нестандартних та надзвичайних ситуаціях.

У цьому контексті найважливішими завданнями сучасного вчителя є використання відповідних освітніх технологій, поєднання рухового і статичного навантаження, створення емоційно сприятливої атмосфери навчання та виховання, формування в учнів усвідомлення цінності здоров’я та життя, навичок безпечної поведінки.

Можна відмітити, що вимоги, які висуває суспільство до освіти, постійно набувають динамізму, тому освіченою можна вважати лише ту людину, що здатна управляти процесом набуття знань, навичок та компетенцій упродовж усього життя.

Стає зрозумілим, що досягнення мети сучасної освіти, в першу чергу, пов’язане з особистісним потенціалом учителя, його загальною та професійною культурою, з умінням орієнтуватися в сучасному інформаційному просторі, без яких не є можливим вирішення наявних проблем в освіті та вихованні відповідно до нових освітніх парадигм.